

РЕШЕНИЕ

№ 7598

гр. София, 05.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 24.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8046** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.3 вр. с чл.34, ал.3 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. У. А., гражданин на С. срещу Решение № 7467/02.07.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано да се събере на територията на Република България с майка си З. А. Р..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че обжалваното решение е издадено в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК - при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, при неизяснена фактическа обстановка. Сочи, че органът е направил незаконосъобразен извод, че майката на жалбоподателя не отговаря на законовите изисквания на §1, т.3, б. „в“ от ДР на ЗУБ. Представя медицинска документация, че майка му З. А. Р. страда от заболявания, които не й позволяват да се грижи сама за себе си и се налага да живее в домакинство със сина си, тя не може сама да се издържа и няма подкрепа от други близки.

В съдебно заседание, оспорващият се представлява от адв. К..

Ответникът по оспорването - Председателят на ДАБ към МС на РБ се представлява от юрисконсулт Г., която оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. заявява, че майката на жалбоподателя не попада в дефиницията на §1, т.3 от ДР на ЗУБ, поради което не се установяват положителните предпоставки по чл.34, ал.1 от ЗУБ.

СГП редовно и своевременно призована, не изпраща представител и не взема становище.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 12488/08.08.2022г., издадено от Председателя на ДАБ при МС на М. У. А. е предоставен хуманитарен статут. С молба от 25.03.2024г. той е направил искане за събиране на територията на Република България със своята майка З. А. Р., гражданка на С., както представя фотокопии на семейна книжка на неговия баща У. А. А., фотокопии на личната карта на майка си и медицински документи. По време на интервюто заявява, че майка му живеела в лагер в [населено място], като нямало кой да се грижи за нея, разделила се с баща му, той и неговите братя и сестри напуснали С. и нямало кой да остане при нея. Майка му била болна, имала високо кръвно и проблеми с корема, понякога уринирала кръв, необходимо било да приема лекарства, които ги имало в Турция и били скъпи.

С оспореното Решение № 7467/02.07.2024г. Председателят на ДАБ отказва на молителя да се събере на територията на РБългария с майка си, като приема, че З. А. Р. не отговаря на дефиницията на §1, т.3, б. „в“ от ДР на ЗУБ. Установено е ,че майката не е в напреднала възраст – 52 години, представената медицинска бележка не доказва по безспорен начин нейните заболявания и нуждата от съответно лечение, не се доказва наличие на тежко заболяване, което перчи на лицето да се грижи само за себе си.

По делото е представена административната преписка в цялост, включително и по предоставяне хуманитарен статут на М. У. А..

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от заинтересовано лице, срещу подлежащ на оспорване административен акт, в 14 - дневния срок по чл. 87 от ЗУБ.

Разгледана по същество е неоснователна.

Процесното решение е издадено от председателя на ДАБ при МС, който е компетентен орган съгласно правомощията по чл. 48, ал. 1, т. 1-4 от ЗУБ. Същият се е произнесъл в изискуемата писмена форма, като постановеното Решение № 7467/02.07.2024г. съдържа фактически и правни основания за издаването му, които са конкретни, ясни и дават възможност на лицето да разбере защо му се отказва да се събере със своята майка З. А. Р..

Противно на твърденията на жалбоподателя, не се констатира съществени нарушения на процесуални норми, обосноваващи отмяната на решението, като незаконосъобразно. От събраните доказателства се установява и не се оспорва от страните, че жалбоподателят е с предоставен хуманитарен статут в РБ. Административния орган е разяснил на чужденеца процедурата, по която се подават и разглеждат молби за международна закрила и събиране със семейство на територията на Република България. След регистриране на молбата с жалбоподателя проведено интервю в присъствието на преводач от арабски език и той е заявил, че разбира превода, с което му е дадена възможност да изложи ясно фактите, относими към искането му, същият е подписал протокола от проведеното интервю на 27.05.2024г. Административният орган е анализирал приложените от чуждестранния гражданин доказателства, включително представените медицински документи.

Решението не противоречи и на материалноправните разпоредби на закона и е в

съответствие с неговата цел. В чл. 34 от ЗУБ е посочено, че чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България, при условие, че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната, като председателят на Държавната агенция за бежанците дава разрешение за събиране на семейството. Целта на посочената разпоредба е да се запази целостта на семейството на чужденец, търсещ закрила или вече получил такава, като по този начин се препятства разделянето на членовете на едно семейство и накърняването на правото им на семеен живот, гарантирано от чл. 8, т. 1 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, като в § 2 са посочени и предпоставките, при наличието, на които може да има намеса в това право от страна на държавата. Семейството е под закрилата на държавата и обществото, съгласно чл. 14 КРБ. Специалният закон ЗУБ съдържа още редица разпоредби - чл. 8, ал. 9, чл. 9, ал. 6, чл. 22, които гарантират зачитане на правото на семеен живот и запазване целостта на семейството. Председателят на ДАБ в качеството му на държавен орган има задължение, произтичащо от посочените разпоредби да не нарушава правото на семеен живот на лицата и целостта на семейството, както и правомощието да прецени наличието или не на законоустановените предпоставки за ограничаването на това право.

По делото не е спорно, че молбата на чуждестранния гражданин попада в цитираната хипотеза на чл. 34, ал. 1 от ЗУБ. При преценката на тази молба ответният орган, след като установи формалното осъществяване на хипотезата на чл. 34, ал. 1 от ЗУБ, следва да прецени и отрицателните предпоставки по, ал. 3 от същата разпоредба, които са абсолютно основание за отказ за уважаване на молбата. Освен тези предпоставки, на следващо място административният орган следва да съобрази и разпоредбата на § 1, т. 3 от ДР от ЗУБ, която дава задължително легално определение за членове на семейство, за които може да се приложи цитираната разпоредба на чл. 34, ал. 1 от ЗУБ.

Според даденото в § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ легално определение на понятието "членове на семейството" за целите на този закон, такива са: по б. в) родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца. По отношение на понятието "членове на семейството" законът е еднозначен и разширително тълкуване не е възможно. В този смисъл е и константната съдебна практика: Решение № 5395 от 22.05.2023 г. по адм. д. № 1537/2023 г., IV отд. на ВАС; Решение № 2193 от 18.02.2021 г. по адм. д. № 13131/2020 г., IV отд. на ВАС. Нито от представените по време на административното производство медицински документи, нито от представените допълнително в хода на съдебното производство трудов договор на жалбоподателя и договор за наем на недвижим имот се установява, че майката на сирийския гражданин отговаря на условията за събиране на семейството по ЗУБ. На първо място не се установява З. А. Р. да е в напреднала възраст, тъй като е [дата на раждане] Находящата се на лист 12 от делото епикриза (превод на български) дава информация, че на 10.06.2024г. е приета в отделението по кардиология със запушване на коронарната артерия и запушване на артериите, приета е за едноседмично наблюдение в болницата, извършени са й процедури за отпушване на артериите и е имплантиран стент. От този документ не се установява, че майката на молителя страда от толкова тежко кардиологично заболяване, което да не й позволява да се грижи сама за себе си, да е лежачоболна и да се налага да живее в едно

домакинство със сина си на територията на Република България. Обясненията, дадени от жалбоподателя в о.с.з. не представляват доказателство за посоченото обстоятелство. Той твърди, че майка му има нужда от операция, намира се в И. и няма пари за лекарства, налага се той да ги купува от Турция, но тези фактически твърдения нямат отношение към изискването, заложено в дефиницията по б. "в" на § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ родителят да не е в състояние сам да се грижи за себе си, поради напреднала възраст или тежко заболяване. Цитираният от адв. К. чл.4, §2 от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството действително дава право на Държавите-членки със закон или подзаконов нормативен акт да разрешат влизането и пребиваването по смисъла на директивата на родственици от първа степен по пряка възходяща линия на кандидата или неговия съпруг, когато те се намират на тяхна издръжка и не се ползват с необходимата семейна подкрепа в страната на произход. Българският законодател обаче е ограничил тази хипотеза в националния закон до „да не е в състояние сам да се грижи за себе си, поради напреднала възраст или тежко заболяване“. Поради това, не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК за незаконосъобразност на решението в оспорената му част.

Водим от горното, Административен съд София - град, I отделение, 11-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. У. А., гражданин на С. срещу Решение № 7467/02.07.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано да се събере на територията на Република България с майка си З. А. Р..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: